

№ 5815

Георги Георгиев.

Учител на Ванцаров.

Училище

Малко, много малко свидетелстване, мога да дам за Николаев

ЛИТЕРАТУРЕН ИНСТИТУТ 82
Ф. №

ЛИТЕРАТУРЕН ИНСТИТУТ
Ф. № 5815

Николаев Ванцаров из стеновия училища уишот.

Приз 1926 година Николаев Ванцаров поетити в Н. Машинното училище, ~~където~~ в което аз бях преподавател по Бълг. език и литература, след като издържа ^{всестранно} ~~Конт. Купфетин~~ изпит по български и математика. Заедно с още 40 души участници. По време от няколко години числото на учениците да поствъпят в училището надминаваше няколко пъти числото на определениите за приемане, високият успех и доброто поведение бяха решаващите условия за поствъпване. На изпит се явиха най-добрите и силни ученици (дори талантливи) от всички школи на страната, а и комисията при оценките биваше взис Кателна и справедлива.

Ванцаров, природно интелигентен и добре подготвен, издържа изпита добре и бе един от първите в списъка на приетите. Как издържа шестгодишния курс на това училище, не мога да кажа. Знаем само, че на много ученици строгата дисциплина на училището, суровият войнишки живот и погнот определениата насока на възпитанието ни в духа на ^{гражданските държавни} ~~не отговаряха на техния характер и темперамент.~~ идеи, не ни допадаха гондимо удовлетвение. Някои напускаха рано, други биваха изключени, а други, взели твърдото решение да довършат училището, за да си осигурят едно по-добро бъдеще, "свиваха се" в себе си, работеха усердно и издържавиха и се падеха от поствъпки, които можеха да ги изгонят пред очите на казалищата. Към последната група, струва ми се, спадаше и Ванцаров. Той в класа си държеше тихо, работеше усердно и с външен и външен успех, но често погледът му замерташе се възвраща в неопределеното пространство, тогава той изпускаше погледта си на работата в класа, издържаваше свой вътрешен мир, следеше своите вътрешни битиия и биваше далеч от реалното